

Artikel 18.

176. Denne Artikel findes ogsaa i Haagkonventionen (Artikel 17). Den sætter de kontraherende Parter især Frankrig i Stand til at sidestille visse Søgnedage med lovbestemte Helligdage.

Artikel 19.

177. Efter at Konferencen har opgivet Forbeholdet vedrørende Benævnelsen „Veksel“, formenter den, at det burde bibeholdes for Egenveksler. I Virkeligheden er Benævnelsen ikke ens indenfor de enkelte Lande, og varierer undertiden fra den ene Landsdel til den anden i samme Land. Af den Grund, og ogsaa fordi Hensigten er, at Dokumentet først og fremmest skal cirkulere indenfor det paagældende Lands Grænser, vedtog Konferencen nærværende Artikel, der gaar tilbage til den i Artikel 2 i Haagkonventionen indeholdte Formulering.

Artikel 20.

178. Denne Artikel svarer til Artikel 21 i Haagkonventionen.

Artikel 21.

179. Denne Artikel svarer til Artikel 22 i Haagkonventionen og overlader det til de kontraherende Parter at begrænse de ved Konventionen paatagne Forpligtelser til kun at gælde trukne Veksler og give dem en vis Handlefrihed med Hensyn til hvilke Lovbestemmelser, de vil indføre vedrørende Egenveksler. Konferencen bibeholdt denne Artikel paa Begæring af den letlandske Delegation af de allerede nævnte Grunde, nemlig, at dette Dokument er af størst national Betydning, og i nogle Lande er det eneste Dokument, der cirkulerer i selve Landet, idet trukne Veksler udelukkende anvendes i den internationale Omsætning.

Artikel 22.

180. Hensigten med nærværende Artikel er at give de kontraherende Parter den nødvendige Beføjelse til i Tilfælde af Nationalulykker, der kan paavirke hele eller en Del af vedkommende Land, eller i Tilfælde af almindelige økonomiske Forstyrrelser, at forhindre den Forværelse i den økonomiske Situation, som en streng Iagttagelse af den ensartede Veksellov vil kunne medføre. Ordene „af almindelig Natur“ blev anvendt for at udelukke Iværksættelsen af Foranstaltninger, der kun tager Sigte paa et konkret Forhold. Foranstaltninger, der træffes under Hensyn til de specielle Forhold i et enkelt Distrikt, en enkelt Provins eller en bestemt Del af et Landomraade, vil ligeledes blive betragtet som Foranstaltninger af almindelig Natur. Konferencen formenter imidlertid, at denne Artikel som Helhed paa heldig Maade skabte Harmoni mellem de nationale Interesser og Forsøgene paa at tilvejebringe Ensartethed i Veksellovgivningen.

Artikel 23.

181. Denne Artikel, der har Hensyn til alle de i Bilag II indeholdte Bestemmelser, forpligter de kontraherende Parter til at anerkende de af hver enkelt Stat i Henhold til Artiklerne 1—4, 6, 8—16 og 18—21 vedtagne Bestemmelser. Med Hensyn til Artiklerne 5 og 27 er Forpligtelsen mindre streng og kan være betingelsesvis. Med Hensyn til Artiklerne 7 og 22 har de kontraherende Parter Valgfrihed indenfor deres eget Territorium.